

DOROZSMAI NAPLÓ

KÖZÉLETI LAP

VII. évfolyam 1. szám

A Város nem szereti Dorozsmát

Impozáns kötet jelent meg Dorozsmáról karácsony előtt (Kiskundorozsma. Tanulmányok) 750 oldalon. Sztricha Kálmán könyve után (1937) immár van tudományos feldolgozása a község történetének. Tanulságos kötet, mert kitűnik — többek közt —, hogy Dorozsma „génjeiben” hordoz néhány állandó, történelmi korszakokon átívelő sajátosságot. A döntő, meghatározó *állandó*: a Szegedhez való viszony konfliktusos jellege, amely a XVII. század elejétől észlelhető. Máig! Szeged hajdanán sokféle formában próbálta Dorozsma pusztáit eltulajdonítani, majd e században magához csatolni a falut. Olykor a „Szeged-megye” máskor a „nagy-Szeged” koncepcióval, mígnem 1973-ban aztán koncepció nélkül, egyszerűen lenyelte Dorozsmát más, nagymúltú községekkel együtt. A kötet utolsó oldala is e probléma említésével zárul, miközben úgy látszik, maga az „ügy” nem zárult még le. Sőt, ha nem tévedek, drámai fejlemények várhatók.

E számunkban két, más újságban megjelent, de Dorozsmát is erősen érintő cikket adunk közre, amely ezt a viszonyt feszegeti. Azt a kérdést, lehetne-e ez a kapcsolat szimmetrikusabb, a mai erős centralizmust oldandó. A polgármesteri reagálás az, ami ez ügyben erősen aggasztó. És nemcsak az, hogy nem tartja becsületbeli ügynek, hogy saját választási ígéretét legalább megpróbálja teljesíteni. De az a kellő intellektuális késztetés hiánya is, amivel a probléma kezelését a távoli jövőbe sodorja, meg sem fontolva, hogy kevésbé megalapozott önbizalommal tett kijelentések helyett elemzést, alternatívák kimunkálását ígérje, vagy képzelje el.

Ilyen keretben tulajdonképpen semmi meglepő nincs abban, ahogyan a dorozsmai 35-ös autóbusszjáratok ügye alakul, s áll pillanatnyilag. A történet ismert: e járatot „gazdasági” megfontolások alapján „eltérítették” a Mars tér felé, „tehermentesítendő” a Belvárost. Kit zavar, hogy iskolásoknak kell átszállniuk, hogy a klinikára vagy egyéb ügyeket intézendő a városba csak dupla jeggyel lehet eljutni? Ahogy a *Csörög a Westelben* panaszolta egy nyugdíjas: 70 Ft helyett 180 forint lesz egy utazás?

Polgármesterünk nem kellő súllyal foglalkozik azzal az alkotmányos gonddal sem, ami az esélyegyenlőségre, az életlehetőségek egyenlőségére vonatkozik.

Mert ma Dorozsma, s lehet, hogy más városrészek esetében is — ez az elv sérül, s ez nem intézhető el a Belváros elsőbbségének emlegetésével. Szeged belvárosára mi is büszkék vagyunk, mi is szeretjük. S a Belvárost éppen azzal lehetne védeni, ha a személyautóforgalomtól védenék meg, a tömegközlekedési eszközöket engedve be a védett belső övezetekbe.

Azt már megszoktuk, hogy a szegedi taxis, ha Dorozsmára hoz, a vasúti átjárónál közli: itt a tarifahatár, innen a tarifa megduplázódik. Ő tudja az igazságot: Dorozsma 1973 után sem „igazán” Szeged része. De hát a taxi egy dolog. Mondhatnánk: fizessenek a gazdagok! De a **busz a demokrácia szimbóluma**, az mindenkié.

Azt gyanítom: a buszjáratokkal kapcsolatos döntések nem egyszerűen átgondolatlan, gazdasági megfontolásba burkolt akció részét jelentik, de egy városvezetői felfogás logikus velejárói is. Szóval: Szeged tényleg „centralizált városállam”, s a buszügy, mint cseppben a tenger, ezt tükrözi. Városunk mai vezetői — úgy tűnik — a maitól eltérő városmodellt nem tudnak elképzelni. Kevés a fantáziájuk? Vagy valamiért — nem is érdekük?

Anderle Ádám

NAGY LÁSZLÓ

Adjon az Isten
szerencsét,
szerelmet, forró
kemencét,
üres vékámba
gabonát,
árva kezembe
parolát,
lámpámba lángot,
ne kelljen
korán az ágyra
hevernem,
kérdésre választ
ő küldjön,
hogy hitem széjjel
ne düljön,
adjon az Isten
fényeket,
temetőik helyett
életet —
nekem a kérés
nagy szegény
adjon úgysis, ha
nem kérem.

Könyv Dorozsmáról

Kiskundorozsma. Tanulmányok címmel 750 oldalas kötet jelent meg a Somogyi Könyvtár kiadásában, 144 képpel, 25 térképpel és ábrával, névmutatóval. Ára: 700 forint.

Kapható a Könyvtárban.

Felhívás

A Dorozsmai Napló Baráti Köre Egyesület

éves közgyűlése

1996. január 29-én hétfőn 18 órakor kezdődik

Helye: a művelődési ház.

Szakácsné Molnár Mária
az egyesület elnöke

Szeged: centralizált városállam?

A városok az autonómia és a demokrácia zászlaját lengették s eközben kevés figyelmet kapott az a kérdés: *a magyar nagyvárosok, mint Szeged is, belső ügyekben mennyire centralizáltak.* Az önkormányzás eszménye ugyanis a városháza privilégiuma maradt, azé a negyven-ötven képviselőé, akik a város minden kicsi, legkisebb és nagy ügyében is maguk akarnak dönteni. A városi demokrácia a négyévenkénti egyszeri aktusra korlátozódik (választás), s azután a tisztelt önkormányzat, pártovatartozástól függetlenül, zárt testületként működik, idegesen reagálva a „külvilágból” (ami „melleleg” a városi közvélemény) érkező kérdésekre.

A városi önkormányzat ülésein rendszeresen szereplő 30–40 napirend jelzi a kóros állapotot és zavart; a megfélemleni akarás kényszerét, miközben fel sem merül, hogy ez a helyzet nem normális, hogy talán másfajta belső tagolás kialakítása lenne a megoldás — például kerületek létrehozása —, ahol és amikor csak a legfontosabb ügyek jutnának a városi testület elé; ahol gazdája lenne az egyes városon belüli körzeteknek-kerületeknek.

Mert Szeged, történeti fejlődéséből következően sokarcú, sokszínű mozaikgyűttes: a Belváros, Alsóváros, Móraváros, Felsőváros sajátos színeket mutat, de Újszeged is; a Szegedhez csatolt nagy múltú községek: Tápé, Szőreg, Algyő, Dorozsma saját, büszke identitásával egyetemben. Hattyas, Szentmihályfalva, Kecskéstelep, Petőfitelep ugyancsak mutat sajátos arculatot, érdeket, és szándékot ügyei intézésére. A városon belüli „helyi” autonómiák kialakításának lehetőségeit össze kellene és lehetne egyeztetni a közigazgatási-adminisztratív szervezet fenntartandó egységességével, nem emelve a városigazgatás költségeit.

Polgármesterünk választási kampányában érzékeny volt a problémákra, s **programjában szerepelt is a kerületi önállóság gondolata.** Aztán ezt az ideát valahogy elsodorta a mindennapok lapos kényszere.

A „*Csináljuk meg Szegedet!*” vita a Délmagyarországban, az ilyen nevű klub megalakulása, a csatolt községekben felfellobbanó indulatok az elszakadásról egyként jelezhetik, hogy a mai belső városszerkezet tagolatlan, a helyi ügyekben való közvetlen lakossági beleszólás-befolyásolás hatékony lehetőségei szinte a nullára csökkentek. A „részonkormányzatok” a jelenlegi szervezeti szabályzat feltételei közepette csak karikatúrái a demokratikus önkormányzásnak.

Új városszerkezet kialakítására lenne szükség! Mi most a „csatolt falvak” vonatkozásában vetjük fel e kérdést, s egy szakértő gondolatmenetét idézzük fel.

Erdei Ferenc 1972-ben *Város és vidéke* címmel írt könyvet. A neves faluszociológus-politikus kritikus pillanatban vette vizsgálat alá Szeged és a környező falvak viszonyát. Egy év múlva, 1973-ban megtörtént ugyanis e falvak Szegedhez „csatolása”, bekebelezése. Mit gondolt Erdei minderről?

A Makóról indult politikus-tudós az akkor már Szeged-

hez tartozó Szentmihályfalva esetén vizsgálta meg a „*periférikus falu*” helyzetét, s arra mutatott rá: „**nem érdemes egy nagy várossal közös kasszából élni, mert mindig többet kell befizetniük, mint amit kapnak**”, és hogy „**aránytalanabbul kisebb a részesedésük, mint a belvárosé**” — írta.

Ez a szentmihálytelki tapasztalat az oka annak, hogy Erdei megvizsgálta, milyen lenne a helyes, egészséges formája a város és csatolt falu kapcsolatának. Három lehetőséget látott:

1. „A legegyszerűbb és legáltalánosabb megoldás az egyszerű városhoz csatolás.” „Ekkor azonban könyörtelenül bekövetkezik a közös kassza aránytalansága.” Erdei az ilyen integrációt károsnak tartotta a községek számára.

2. „Van egy másik megoldás is, ami ritkább esetben fordul elő és még kialakulatlanabb is: a városhoz csatolt községi státusz. Ez azt jelenti, hogy megmarad a község önállósága, de felsőbb hatósága... a város, a maga kifejtettebb igazgatási és kommunális szerveivel. Az ilyen összetartozás lehetővé teszi számos kommunális kérdés közös megoldását..., ugyanakkor megtartja a községi önkormányzatot...; ez a szervezeti forma elfogadható... az olyan települési feszültségek feloldására, amilyen Szeged és peremközségei között fennáll.”

3. „De lehetséges egy harmadik, közbeeső megoldás is: mindegyik (falu) kerületi autonómiát és bizonyos kommunális gazdálkodási önállóságot nyerme, illetve megtartana. E szervezeti forma előnye lenne, hogy a városi egység alapján rugalmasabb alkudozási és egyeztetési lehetőség nyílna a központi (városi) szervek és kerületek között, hogy a források elosztása és a fejlesztési irányok-területek tekintetében a viszonylag legtöbb érdeket kielégítő döntéseket alakítsák ki. Ettől azonban az igazgatási bürokraták félnek, mert úgy vélik, hogy csak a kellően uniformizált és hasonló méretű egységeket lehet kellően igazgatni.”

Pedig, teszi hozzá Erdei Ferenc, „a történelmi tapasztalat az, hogy minden formális egyesítés és egységesítés több bajt és problémát von maga után, mint a kevésbé szabályos és arányos egységek megtartása.” És folytatja:

„**Ha az uniformizált sémák féltése nem lenne olyan erős éppen az államigazgatásban, akkor ez a megoldás arra is jó lenne, hogy történelmi-társadalmi-gazdasági jellegük szerint annyira eltérő peremközségek... külön-külön bizonyos változatossággal illeszkedhetnének a város szerves egységébe.**”

A tudósra nem hallgatott a korabeli helyi politikai vezetés. **Győztek az „igazgatási bürokraták”!**

Húsz év után itt lenne az ideje — és a lehetősége is —, hogy szembenézzünk a kérdéssel: a városi autonómia csak „kifele”, „felfelé” funkcionál-e, vagy belső szervezetében is tagoltabb, a városi kisautonómiák lehetőségeit is biztosító, a részvétel élményét is felkínáló, valóban mindenki számára „szerette város” lesz-e Szeged?

Anderle Ádám

(Megjelent: a Délmagyarország, 1995. november 20-án)

Dr. Szalay István: Még nem aktuális a decentralizáció

Szeged közigazgatási rendszerre túlzottan centralizált, nem jutnak szerephez kellő mértékben a városi kisautonómiák, a kerületek — fejtette ki dr. *Anderle Ádám*, a JATE Hispanisztika Tanszékének vezetője „Szeged: centralizált városállam” c. írásában a Délmagyarország 1995. november 20-i számában.

A professzor azt is megemlíti, hogy a problémára Szeged polgármestere **választási kampányában megoldást sürgetett**, azonban az erőfeszítéseknek semmi jelét nem látni. A lehetőségekről és a tervekről Dr. *Szalay István* polgármester lapunknak elmondta: távlati célként továbbra is szerepel a „kerületgondolat” megvalósítása.

„Magam is elismerem, hogy Szeged — ha kerületekben gondolkodunk — jobban irányítható város lenne, de azt, hogy mai formájában túlcentralizált, túlzásnak érzem” — tudtuk meg a polgármestertől.

A polgármester hangsúlyozza, hogy más városokban szintén szerepel a kerületek létrehozásának gondolata, így a jelenség nem tipikusan szegedi.

Az újonnan megalakuló kerületek köztisztviselői apparátusa olyan anyagi háttérrel igényelne, amellyel a város ma nem rendelkezik, és összességében jobban megterhelné a költségvetést, mint a jelenlegi helyzet. A „kerületkezdemények”, azaz a rész-önkormányzatok élén tevékenykedő képviselők szabadon dönthetnek arról, hogy az elkülönített költségvetési alapot mire fordítják. Példa erre a tarjáni Kábel TV részére — képviselői

javaslatra — átutalt 2,2 millió forint. A jelenlegi gazdasági körülmények között nem valósulhat meg az arányos fejlesztés elve, ezért szükségszerű, hogy egyes rész-önkormányzatok több, mások kevesebb anyagi juttatást kapjanak az alpból.

Reprezentatív értéke miatt a Belváros nyilvánvalóan előnyben részesül. Így kerülhet sor a Tisza-híd újjáépítésére, a Dóm tér kikövezésére és Szeged első körforgalmának megépítésére a Csillag téren. Emellett bizonyos peremterületek is prioritást élveznek.

Önkormányzati erőből finanszírozzák a közeljövőben az öthalmi laktanya helyén felépülő, nyolcvan hektáros lakótelepi beruházást, valamint kétszáz önkormányzati bérlakás építését. A városfejlesztés irányvonalait nem egy személyben a polgármester, hanem a város képviselő-testülete határozza meg. Örvendetes Szalay István szerint az a tény, hogy tőkeerős cégek csatlakoznak ehhez a koncepcióhoz. Ez látható a marostői városrészen és a Deák Gimnázium környékén.

Anderle Ádám azon cikkbeli állítására, miszerint mindegyik kerület vagy falu kerületi autonómiát és viszonylagos kommunális, gazdálkodási önállóságot nyerme, a polgármester így reagált: valóban ez lenne az optimális megoldás, de még a kerületek sem érzik magukat felkészültnek az önálló szerepre.

M. T.—G. R.

(Megjelent: Szegedi Egyetem, 1995. december 5-én)

A sajtó humora: (I.)

„Mindössze két igazi nagyhatalom van. Kínával esetleg három. A sajtó a hetedik nagyhatalom.”

(Ismeretlen újságíró a XX. sz.-ből)

Példabeszéd: A sajtó

A tanító bácsi az iskolában a sajtó társadalmi, közéleti fontosságáról magyaráz a gyerekeknek. Nagyhatású előadása után ellenőrizni kívánja, mennyire fogadták be diákjai a mondottakat.

— No gyerekek — kérdezi —, ki vett ma reggel a kezébe újságot?

Sokan nyújtják a kezüket, a tanító bácsi Móríckát kéri feleletre.

— Nekem volt, tanító bácsi!

— Na és? tájékozódik a tanító. — Mi volt benne?

— Tepertő.

A különbség

A jeles újságíró egy olvasótalálkozón a jelenlévő hölgyek arról faggatták, mi különbség van szerinte a nők és az újság között.

Az újságíró gondolkodás nélkül válaszolt:

— Óriási a különbség! A darabokra tépett újság egyetlen nőt sem érdekel, ám a darabokra tépett nő minden újság figyelmét azonnal felkelti.

Az első magyar sajtótörvény

Amikor a magyarság hosszú vándorútjának végéhez közeledvén, a Vereckei-szoroshoz érkezett, Árpád, a hős vezér, ahogyan az egy vezérhez illik, átkelt lovával a hágón, csak bizalmi embere, a propagandaüggyek felelőse, Töhötöm vezér követte. Árpád átkelt a szoroson, majd hátrafordult Töhötömhöz:

— Na igen... De azért az újságok egyelőre ne írjanak semmit...

Új sajtótörvény

Két kormánypárti képviselő beszélget valahol, valamikor. Kicserelelik információikat.

— Olvasta? — kérdezi az egyik.

— Mit?

— Amerikában agyonlöttek egy újságíró.

— Agyonlőni? — csillan fel a másik politikus szeme. — Az se rossz...

Válogatás Bényei József viccgűjteményéből. Debrecen, Csokonai Kiadó, 1992.

Micsoda Szilveszter

A tavalyi évhez hasonlóan 1995-ben is megrendezték a nyugdíjasok hagyományos évbúcsúztatóját. Kitűnő étellel, ami a „Fényes”-vendéglőben készült, jó zenével, amit a Rutai zenekar szolgáltatott, valamint vidám nyugdíjasokkal. Igen jó volt a hangulat. Hajnalban szünni nem akaró táncsal ért véget a mulatság.

(Móráné)

Új futballtérkép

Lenni, vagy...

Cikkünk a karácsonyi számban megjelent Fejes Ernő interjú gondolataira reagál. Indulata sürgető: fogjunk össze, hogy a csapat méltó feltételek között játszasson. Fiatal, egyetemista szerzőnk vállalta, hogy lapunk sportrovatát gondozza.

Hamarjában szeretném leszögezni, hogy én nagyon szeretem a dorozsmai focicsapatot. Szeretem, mert ezek a fiúk megmutatták, hogy igenis lehet még ezt a sportot nemcsak eredményesen, de szívből is játszani. Olyan sikeresen vették a nagy őszi menetelés folyamán az előttük álló akadályokat, amellyel maguknak, de nekünk futbalszurkolóknak is feledhetetlen pillanatokot szereztek. Ezek a játékosok méltán lehetnek példaképei azoknak a srácoknak, akik talán éppen miattuk húznak a lábukra futballcsukát.

Ha a sikerekről beszélünk, nem szabad megfeledkeznünk azokról sem (a vezetőktől a szertárosig), akik szorgos munkájukkal lehetővé tették a csapat minél jobb szereplését. Ilyenkor biztosan ildomosabb lenne visszaemlékezni, arra, hogyan is rajzolta át az ősszel Kiskundorozsma Csongrád megye futballtérképét, de újév első napjaiban talán az sem megbocsáthatatlan, ha feltesszük magunknak a kérdést: hogyan tovább?

Fejes Ernő, a dorozsmai klub elnöke megfogalmazta azt, amit eddig senki sem mert igazán kimondani: a csapat célja az NB II-be jutás. Márpedig, ha az egyik első számú vezető ennyire bizakodó, akkor mi szurkolók is elégedetten dörzsölhetjük össze a tenyercünket. Dorozsmán valóban komolyan gondolják azt, amit már Minarik Ede is megfogalmazott a Régi idők focija című filmben, azaz: kell egy CSAPAT!

Ilyen téren, úgy érzem nem is állunk rosszul, hiszen az őszi fordulók során nem talált legyőzőre a Vágó Attila vezetete legénység. Az utóbbi időkben azonban egyre többször hallani, hogy egy-két játékos esetleg felsőbb osztályban folytatja pályafutását (Elsősorban azok, akik egyéni szponzorral állnak kapcsolatban.)

Felcmás érzések kavarnak ilyenkor a szurkolóban, aki nehezen tudja megszokni, hogy nem láthatja többé kedvenc játékosát a dorozsmaiak zöld-fehér szerelésében, ugyanakkor megelégedéssel veszi tudomásul, ha ugyanaz a futballista valamelyik fővárosi csapat ugyanilyen színű mezét, esetleg lila-fehéret, ne adj isten piros-kéket húz magára.

De tegyük fel, hogy minden nehézség ellenére Dorozsma labdarúgócsapata jogot szerez az NB II-be kerülésre. Ebben az esetben milliókat kellene összegyűjteni ahhoz, hogy a klub előteremthesse a magasabb osztály szabta követelményeket. A pálya felújítása, a lelátó- és kerítésépítés, a világitás, az öltözők átalakítása és a csapat utaztatása mind-mind kemény összegeket vonna maga után. Ha a vezetőknek, egyéni vállalkozóknak, szponzoroknak és főleg az önkormányzatnak nem sikerül előteremteni a működéshez szükséges anyagiakat, akkor könnyen lehet, hogy nem láthatunk NB II-es mérkőzést Kiskundorozsmán.

Kívánom, hogy ne kelljen szembesülnünk a címben idézett hamleti kérdés ki nem mondott felével és ha idejében foglalkozunk a felmerülő gondokkal, akkor tavasszal újra elmondhatjuk: Szép volt, fiúk!

Horváth Levente

Rendezvények a könyvtárban

A Somogyi Könyvtár Dorozsmai Fiókkönyvtára — a Pe-tőfi Sándor Művelődési Ház mellett a helyi kultúra centrumaként — színes gazdag programokkal állt a lakosság szolgálatára.

1995. november 20-án a két dorozsmai nyugdíjas klub mérte össze erejét hely- és honismereti vetélkedőn. Az öt csapat mindegyike jól szerepelt, a játékkal mindenki „nyert”. A vetélkedőt népes nyugdíjas szurkolócsapat kísérte figyelemmel.

— December 7-én *Sohonyai Edit* fiatal ifjúsági írónőt látták vendégül. A beszélgetést az ifjúság kísérte nagy érdeklődéssel. Szakonyi Károly író „tündéri krónikáknak” minősíti az írónő könyveit, melyeknek mesés valósága annyira elbűvöli ifjú olvasóit. *Tarkabab* c. kisregénye — a mezőföldi táj embereiről ír benne nagy szeretettel — még ma is megvásárolható a könyvtárban kölcsönzések idején.

— Sorrendben harmadik volt a december 19-i szavalóverseny, melyet a két dorozsmai általános iskola tanulóinak rendezett a könyvtár. Elsőtől a nyolcadik osztályig összesen 30 tanuló mondott verset. Ismertetjük a nyertesek névsorát, iskolájukat és a felkészítő tanáruk nevét.

I–II. osztályosok:

I. Szilágyi András	(Jerney)	— Farkas Áronné
II. Nagy Renáta	(I. sz. isk.)	— Somogyiné Tóth Mária
III. Kiss Adrienn	(I. sz. isk.)	— Somogyiné Tóth Mária

III–IV. osztályosok:

I. Borbély Katalin	(Jerney)	— Palásthy Ferencné
II. Forrai Gábor	(Jerney)	— Czékusné Démus Gabriella
III. Szunyogh Tímea	(I. sz. isk.)	— Jenei Katalin

V–VI. osztályosok:

I. Gera Mária	(Jerney)	— Márta Zoltánné
II. Papp Gabriella	(I. sz. isk.)	— Joó Ferencné
III. Bányi Andrea	(Jerney)	— Márta Zoltánné

VII–VIII. osztályosok

I. Kiss Zsófia	(I. sz. isk.)	mindhármuk felkészítője
II. Tari Emese	(I. sz. isk.)	Sipos Melinda tanárnő
III. Nagy Dóra	(I. sz. isk.)	

A helyezettek könyvjutalomban részesültek.

A *Kiskundorozsma* tanulmánykötet átadó ünnepségével egyidőben igen gazdag helytörténeti kiállítás nyílt a könyvtár „összes termében”. A kötet ünnepi átadása után a jelenlévő vendégek valamennyien megtekintették a tárlatot.

A kiállítást létrehozók nevében nyilatkozta a „stáb” egyik tagja, *Vass József*: „sokat dolgoztunk érte, de megért!” *Ráczy Gyuláné és Farkas Lászlóné* valamint *Farkas Dezsőné* munkájával és kölcsönzött gyűjteményével, *Turcsányi Imréné* tárgyakkal segítette a kiállítás sikerét.

Lázár Zoltán és *honismereti szakköre* — őket a februári számunkban mutatjuk be — tette a legtöbbet, használati tárgyak, népi eszközök, írásos dokumentumok évek óta tartó gyűjtésével.

A központi Somogyi Könyvtárból Radnóti Tamás, Dr. Dóczi Andrásné, Barta Judit és Kissné Retek Erika voltak a rendezvény felelősei.

Amint ezt manapság mondani szokás: ez a kiállítás nem jött volna létre, ha...; ezért álljon itt a segítséget adók neve:

Bányai Attila, Borbély Sándorné, Dél-Tiszamenti ÁFÉSZ, Kocsisné Lajkó Éva, Komplet RT., Miksi István, Pajlovics BT., Szögi Ferencné, Textilipari Szakközépiskola, Újvári Lászlóné.

A kiállítás 1996. január 19-ig tart nyitva a könyvtár szociális kölcsönzési idejében!

Filo

Immár hányadszor?

Vélhetően nagy erők tartják nyomás alatt a Szeged városi önkormányzatot. Ez lehet az oka, hogy a városi önkormányzat januárban *ismét* napirendre tűzi e kérdést. Immár hányadszor? Géczy József képviselő úr decemberben fórumot szervezett a *nagybani piac* ügyeiről. A Délmagyarország december 11-i írását közöljük, mert ma is aktuális. S a kérdésünk ugyanaz, mint a decemberi fórumé: miért kellene a városnak egy életképtelen kft.-t megmenteni, s tönkretenni egy dinamikus piacot?

A történelem világosan jelzi: *határozatokkal nem lehet piacokat létrehozni*, ezt az eladók és vásárlók érdekei alakítják ki. Érdemes ezt erőltetni? Kinek az érdeke ez? Milyen lobbyk, mennyit fizetnek és kiknek, hogy nem akar nyugvópontra jutni e kérdés?

Nagybani piac

Kell az agrárcentrum, de Agroker nélkül

Géczy József határozottságának köszönhető, hogy nem ülünk még ma reggel is művelődési ház kényelmesnek egyáltalán nem mondható székein. A fórum elnökeként szigorúan ügyelt arra, hogy mindenki csak annyit beszéljen, amennyi időt megadtak neki.

Nyitva a kapu mindhárom piacon!

Először röviden elmondta, hogy a dorozsmai nagybani piac 1991-ben költözött ki a Mars térről jelenlegi helyére. Akkor úgy gondolták, ideiglenesen. Ma már fölmerül a kérdés, mi legyen a sorsa hosszabb távon, hiszen senki sem vitatja, hogy szükség van egy korszerű agrárcentrumra és árutőzsdére. Szerinte elképzelhető, hogy megmarad a városi piac, ám 4-5 év múlva létrejön egy, a kamarák, kereskedők által létrehozott agrárcentrum, vállalkozói alapon, és nem felülről irányítva. Thurzó Ferenc dorozsmai önkormányzati képviselő hozzátette: korábban is, most is a dorozsmai nagybani mellett szavaz, azzal, hogy éljen a másik kettő, a Kakas és a virágpiac is. Hiszen mindhárom megkapta a működési engedélyét. „A szabadverseny nem szabad megszüntetni, nyitva a kapu mindhárom piacon. Kár lenne egy jól prosperáló piacot bezárni, hogy más érdekcsoportnak jó legyen. Ezt én nem támogatom” — mondta.

A dorozsmai nagybanival kapcsolatban helyzetképet dr. Katona András, az üzemeltető Szegedi Nemzetközi Vásár- és Piacszervező Kft. ügyvezető igazgatója vázolt fel. Kifejtette, hogy az új, 35/1995. számú kormányrendelet előírja a piacok bejegyzését. Ez folyamatban van, az ÁNTSZ pénteken minden rendben talált. Szerinte Bogdándi Győző, az Agroker Rt. igazgatója most abba próbál belekötni, hogy a dorozsmai nagybani még nincs bejegyezve, holott a határidő lejárt. Hangsúlyozta, a

gazdasági szempontokat a bejegyzés nem érinti.

Az ellenérdekű fél, Bogdándi Győző elmondta: szakmai kérdéssről van szó, erről nem dönthet egy lakossági fórum. Jelezte, hogy a várossal szemben, amely nem zárta be a dorozsmai piacot és nem vitte át a nagybani kereskedést a Kakasra, jogi úton érvényesíti az igazát. A vádak között elhangzott „a hivatali hatalommal való visszaélés, a bűnpártolás és a hűtlen kezelés” vétkes is.

Ma még szekér és taliga

És most következék röviden a hozzászólók véleménye. A dorozsmai piacnál jobbat ki sem lehetett volna találni — mondta Kálmán Géza, a kiskundozsmai gazdakör és FKGP elnöke —, hiszen az 5-ös, a majsai, valamint a halasi út felől egyaránt megközelíthető. Aki új piacot akar nyitni, az ne a másikat fúrja. Erre a piacra lovaskocsival is el lehet jönni — tette hozzá Horváth Dezső termelő —, míg a Kakasra nehezen tolná be az áruját. Sajnálja az Agroker Rt. 130 elbocsátott dolgozóját, de ugyanígy az ózdiakat is. Amíg nincs olyan támogatási rendszer, mint Nyugaton, hogy a paraszt ki tudja fizetni a hűtőház, tárolás, csomagolás költségeit, addig megfelel a dorozsmai piac. Eddig se tiltotta meg senki, hogy aki akar, a Kakasra menjen. „Nekünk ez kényelmes” — szögezte le legvégül.

„Az az ember, aki a dorozsmai nagybanit megtervezte, elővette a józan paraszti esztét, mivel taligával is be lehet menni” — így Kocsis István termelő. Somogyi István, a szatymazi gazdakör elnöke, az Országos Gazdakörök alelnöke kifejtette, „a korszerű agrárcentrumot saját magunknak kell létrehozni”. Most még jó a dorozsmai, de később, ha kétszer ennyit terme-

lünk, azt a mennyiséget már csak Nyugaton lehet eladni és ahhoz valóban korszerűbb körülmények kellenek.

A Czékus utcaiak panasza

Nem állt egyértelműen a dorozsmai nagybani piac mellé a másik helyi képviselő, Jeney Ferenc, bár tagadta, hogy „Bogdándi szekerét tolná”. Elmondta, hogy a piac földrajzilag ugyan jó helyen van, de nem megfelelőek a körülmények. A közeli Czékus utcai lakók közül többen jogosan méltatlankodtak (ki tudja, hányadszor), hogy ingatlanai eladhatatlanok, nyári éjszakákon nem lehet kinyitni az ablakokat, mert rakodnak, kiabálnak, járatják a motorokat a teherautók, szól a hangosbemondó és nagy a por. László Béla: „Szegeden dolgozom, onnan 10 perc alatt Dorozsmára érek, de Dorozsmáról fél óra, mire a Czékus utcába bekanyarodhatok.”

Géczy József és Thurzó Ferenc többször föltekintett a kérdést Bogdándi Győzőnek, igaz-e, hogy fölszámolási eljárás indult a cég ellen és 480 millió forint az adóssága. Mert óhatatlanul ezzel magyarázzák, hogy az igazgató nem a párhuzamos működés és a verseny, hanem a dorozsmai piac bezárásának a hive. Választ nem kapott a fórum hallgatóságá.

Epilógus

A szegedi közgyűlés számára a következő az üzenet — foglalta össze a mondottakat Géczy József —: hozzon megnyugtató döntést a dorozsmai piacról. Hogy a lakosság is jól járjon. Hosszabb távon a termelők és a kereskedők fogjanak össze, létesítsenek agrárcentrumot és árutőzsdét. A Kakas piac problémája pedig maradjon az Agrokeré.

Fekete Klára

Igaz mese a szemétről, aki nem találta a helyét

Egy csendes, ünnep előtti délutánon, mint minden rendes háziasszony, X Y-ka is nekilátott a nagytakarításnak. Összeszedte a házban és a ház körül feleslegessé vált kacatokat, s két nagy nejlonzsatyorba gyömöszölte.

— Micsoda bánásmód ez, kérem?! — háborodott fel egy angol nyelvi munkafüzet. — Az én származásom és főképp iskolázottságom nem tűrheti ezt a méltatlan helyzetet: közönséges háztartási hulladékkal legyek összezsúfolva egy ócska zacskóban?!

— Zacskó ám az a jólnevelt angol nénikéd! — vágott vissza a nejlonzsatyor. Egyébként meg fújhatod a fene nagy nyelvtudásod, ha közben elfelejtesz magyarrul!

A munkafüzet éppen a „nejlonzsatyor” szó etimológiai elemzésébe akart kezdeni — mivel nem hitt annak tősgyökeres magyarságában, de az őt körülvevő szemét valósággal beléfojtotta a szót.

— Mit ugrálsz, kisanyám! Most te is ugyanolyan kukatöltelék vagy, mint mi! Még nem ismered az emberek természetét?! Megszerzik maguknak, amire szükségük van, gyorsan tönkreteszik, aztán, mint a leprástól, igyekeznek megszabadulni tőle. Ez a zsatyor se fog többet boltba menni, pedig milyen szorgalmasan segített gazdájának hazahordani az elemóziát!

— Micsodaaa?! — támadt fel az érintett önérzete. — Nem vagyok én se szakadt, se lyukas! Nem hagyom, hogy ez a mocskos népség akadályozzon eredeti hivatásom gyakorlásában! Tudod, mit? — fordult társához. Vigyük el őket oda, ahová valók; a szeméttelpre!

— Nagyszerű ötlet! — csillant fel a remény a másik nejlonon. Így történhetett, hogy azon a nyugodt téli éjszakán útnak indult a két nagy adag szemét, hogy megfelelő helyet találjon magának. Mentek, mendegéltek, de még az utca végére sem értek, máris szörnyen elfáradtak.

— Nem bírom tovább! Vén zsatyor vagyok én már ekkora túrához! — sóhajtott fel a lemaradó. Keressünk inkább egy útszéli kukát!

— De buta vagy! — hallatszott bentről egy elnyűtt csizma náthás orrhangja. — Elárulhatom neked — hisz én már sok utat bejártam, — hogy a mellékutcákban nincs is kuka, hiszen arra nem jár a szemétszállító autó! A főutcán se nagyon fogunk találni, mert vagy ellopják, vagy felborigatják egyes beleváló fickók.

— Talán a játszótérnél... — nyögte a másik.

— Biztos vagyok benne, hogy ott sincs! — fontoskodott a jófejű lábbeli. Szörnyű csalódás ért, mikor először sétáltunk el oda: gondtalan futkározás helyett koszos kacatok között kellett botladoznom, nem is beszélve azokról a veszélyes gödrökről, amikbe belecsúszva majdnem kitértem a sarkamat!

— Elég a sopánkodásból! Igyekeznünk kell! — vágott közbe a nagyfülű zsatyor. — Úgy hallottam — fűzte hozzá —, hogy Zsombón van egy jó kis szeméttelcp.

— Van, van! — vigyorgott kajánul a Mol benzinkút nyugtája. — Voltam ott kocsival, de csak a helyi lakosok szemétét fogadják!

— Az is valami! A dorozsmaiak meg a világ szemétségei mellett saját szeméttükkel is küszködhetnek, hova tegyék „legálisan”. — morgolódtott egy elégedetlen papírgalacsin.

— Talán Szatymazon befogadnának! — reménykedett valaki.

— Á, az olyan messze van! — csattant fel a nejlonzsatyor. — De van egy mentő ötletem: menjünk be Szegedre, s tüntessünk a Városi Közgyűlés előtt! Nekünk is jogunk van a megfelelő elhelyezéshez! Hátha végre hajlandóak lesznek tudomást venni rólunk!

— Igaza van! Hurrá! Éljen! — örvendezett a két halom szemét, de annyira, hogy majd kibújít a bőréből. Azaz ki is bújít, illetve borult a táskából, s szétszóródott a Jerney utca kövén, mielőtt a buszmegállóba érhetett volna. Így aztán nagyszabású tervük szertefoszlott, hisz mindenki tudhatja; összefogás nélkül nem lehet eredményt elérni még ilyen szemét-ügyben sem.

A sarki ház lakói reggel mit sem sejtettek erről az éjszakai kálváriáról, mikor döbbszent felfedezték és behordták az idegen szeméttel saját kukájukba.

Ollainé Puskás Éva

Dorozsmai szenteste

A rettegés éjszakai Dorozsmán

Milyen Dorozsma közbiztonsága?

Nekünk, akik itt lakunk, nem kell különösebben ecsetelni, de ami az ünnep előtt és alatt kivilágított főutcáján lezajlott, az a közbiztonság kicsúfolása.

Ünnep előtt a mezőgazdasági boltot egymás után háromszor rabolták ki, a szemben lévő maszek boltot karácsony estéjén kétszer.

A módszer ősi és egyszerű!

Repül a féltégla, a kirakat hatalmas zajjal betörik, a szervezeten tevékenykedő rablók kipakolnak és gépkocsin távoznak.

Kérem, ilyen egyszerű az egész!

De a vandál rablóbanda pihentetőként ettől a helytől 200 méterre az OTP előtti telefonfülke ablakait is sorozatban kiveri.

Ezt követően a mellette levő gyönyörű kis fenyőfákat derékban eltörik, kifűrészelik.

Az arra lakók félnek sötétedés után, a függőnyt sem merik elhúzni, nehogy szemtanúi legyenek a betörésnek, félnek a repülő téglától és a bosszútól.

Őszintén, nem tudom, hogy íráskom címezzem — mert segítséget sehonnan sem várhatunk —, de azt tudom, hogy ez történik az „igazi demokráciának” a 6. évében!

És történt mindez 1995 decemberében, azon az estén, amikor Szeged polgármestere széles mosollyal átadta Jenei Ferenc képviselő Úrnak Dorozsma történetének díszes kötetét!

Takács János

Olvasóink leveleiből

Köszönetet mondanak a helyi állatorvosnak, Dr. Gábos Tamásnak a Huszka Jenő utcából, amiért egy kutyatetetemet segített a helyére juttatni.

Többen kérik, hogy a téli időszakban a magánházak előtt takarítsanak, és szórják fel. Vigyázzunk egymásra!

Az illetékes válasza: A hétfői napon azért van zárva az ABC műszaki része, mert azt beszerzésre szokták felhasználni az ott dolgozók.

Azok, akik karácsonykor ajándékosmagot kaptak a Plébánián keresztül, köszönik szépen annak, aki ezt rendelkezésükre bocsátotta illetve finanszírozta.

Sokak kérésére megtudtuk, hogy a tüdőszűrés azért volt ilyen körülmények között lebonyolítva, mert a Tüdőszűrő Intézet saját hatáskörben döntött így. A Községházán lett volna helyük — közölte Papp István kirendeltségvezető.

Megtudtuk azt is, hogy azért nincs rendőri fogadóóra, mert az az egy rendőr is beteg, aki itt lakik, máshonnan jár ide beosztott szolgálatra rendőr.

Móra Mihályné rovatvezető

Világiak az egyház szolgálatában

Lapunk 1995. decemberi számában hírt adtunk arról, hogy a templomfestés alkalmából rendezett hálaadó szentmise keretében **Püspök úr** lektorrá, és akolitussá avatta Timár Lajos és Maróti László dorozsmai lakosokat. Őket kérdeztük ennek körülményeiről.

Timár L.: Műszaki előadó vagyok, a MATÁV Rt.-nél dolgozom. Két gyermek apja. Gyermekkoromtól fogva vallásos indíttatású voltam.

A rendszerváltás után a Kereszténydemokrata Néppárt tagja, majd elnöke lettem. Nem titok, civil szervezetekben is résztveszek. A szakszervezetek ügyeit felvállalom, ahol a közösségért tehetek, ott tevékenykedem.

Maróti L.: A Szegedi Karolina Gimnáziumban tanítok, rajzot, művészettörténetet, és földrajzot. Három gyermekem van, Dorozsmán élek. A gyermekkorból hozott belső vallásos indíttatásom végigkísért, majd meghatározóvá vált a későbbi életemben. Szerencsére volt néhány olyan osztálytársam, akik később papok lettek. A velük való kapcsolatom is ápolta hitemet.

Mi jellemzi tevékenységüket?

Timár L.: Mindenekelőtt szolgálatot, segítséget jelent. Ez a gyakorlatban a Szentírás felolvasását jelent, valamint az áldoztatásnál segítünk. Szükség esetén a betegek ellátását is segítjük.

Maróti L.: Nagyon sürgős, rendkívüli esetben a temetés szertartását is elvégezhetjük. Azt hiszem, ez a szolgálat jót tesz a helyi közösségnek és a plébános úr munkáját is könnyíti.

Milyen tanulmányok előzték meg az avatásukat?

Timár L.: Egyéves felkészülés után Gyulay Endre megyéspüspök úrnál adtunk számat tudásunkról, felkészültségünkéről, alkalmasságunkról. Ez a szolgálat kizárólag Dorozsmára szól.

Maróti L.: Természetesen megtanultuk, ami a keresztény életben és a szolgálatban szükséges. A plébános úr is örömmel fogadott minket, hiszen Ő is támogatta felkészülésünket.

Gyakorolhatják-e tevékenységüket, ha igen milyen gyakorisággal?

Timár L.: A vasárnapi miséken, a nagyobb ünnepeken igen. Természetesen a plébános úrral egyeztetve. A munkahelyünkön a beosztásunkkal nem ütközik szolgálatunk.

Maróti L.: Felváltva, egymás között megegyezve segítkezünk. Így volt ez karácsonykor is és újévkor is, és így kívánjuk tenni ezután is.

További terveik?

Maróti L.: Jó volna, ha minél többen volnánk. Így kötelességünknek tartjuk erre nevelni a fiatalokat, hogy az utánpótlás biztosítva legyen. Az emberekkel elfogadtatni ezt a fajta szolgálatot.

Timár L.: Elképzelhető, hogy egyre többen vesznek részt ebben a munkában. Egyre mélyebben átélt hitet kell gyakorolnunk, és például kell mutatnunk. Tudjuk, szükség van ránk, azért is, mert sajnos kevesebb lelkesnek kell ugyanazt a munkát elvégezni. Itt kívánunk segíteni. Hála Istennek a hitéletre egyre nagyobb igény van a mai világban. Hittel könnyebb elviselni, mert érezzük a Gondviselés hatalmas erejét.

Móra Mihályné

A dicsekvő fiú

Véget értek az ünnepek! Ki, milyen emlékekkel gondol 1995 fekete karácsonyára? Nem tudom, de egyben biztos vagyok, hogy megint volt szegény és gazdag „Jézuska”. Az ügyeim intézése végett, letétem kétkerékűmet és busszal utaztam Szegedre. A buszon, tőlem nem messze, négy ifjú fiatalember ült, s elég fennhangon beszélgettek, hogy ki mit kapott ajándékba karácsonyra. Az egyik különösen bőbeszédűnek tűnt, úgy is lehet mondani, dicsekedett. Az ifjú, aki nem lehetett több 16 évesnél, százezres ajándékot kapott, újságot a többinek. A mellette ülő fiú, akinek szerényebbek voltak az anyagi lehetőségei — vagyis szüleinek —. Ő csak egy műsoros kazettát kapott, de tavaszra nagyszülői segítséggel egy kerékpárt fog kapni — újságot. A dicsekvő fiú egyből beléfajította a szót, s hangosan, nem túl barátságosan **nézte** le a kerékpárosokat és véleményét kinyilvánítva: „Főleg, ki télen ül biciklire, az édesanyjával teremtsen bensőséges kapcsolatot”. Én mint a Bakonyt többször megjárt veterán tartalékos, fel sem vettem a trágár „dicséretet”, majd fennhangon folytatta: „Az semmi, én tavaszra japán kismotort kapok, ér vagy háromszázezeret, b... meg!”

A belvárosi temetőhöz érve, egy általam jól ismert idős néni kapaszkodott fel a buszra — kopott 60-as éveket idéző bunda volt rajta. Úgy 35 évet „nyomott le” zakatoló, hangos, poros textiltáskák között mint szövőnő. A szélről ülő fiatalember illedelmesen átadta a helyét a néninek, mintha szegyezné dicsekvő barátját. Elhúzódott tőle az „újgazdag” ifjú, kinek jól ismerem szüleit, sőt nagyapját is. Tovább kergette a számokat, levegőben röpködtek a milliók. A „mesés gazdagságba” pottyant Veronka néni csak figyel, tekintetét nem tudta hová tenni. Látszott rajta a megütközés. Ő bizony a nyugdíjából a kopott kabátját sem tudja kicserélni.

Takács János

Legyen a vásárlónk!

Palackos, pébé gázseretelep nyílt a HŐÉPSZER Kft.

— Széksósi út 78. — **tüzép telepén.**

Nyitva: hétfőtől péntekig: 7—16 óráig
szombaton: 8—12 óráig

— Gázcsere díja: 749 Ft/11 kg-os palack

— **KEDVEZŐ ÁRON MINTA ALAPJÁN MEGRENDELHETŐ:**

hordozható gázkályha, pébé nyomáscsökkentő, palackra szerelhető infra égő.

Anyakönyvi hírek

1995. IV. negyedéből

Újszülöttek: Farkas Tibor, Kén Ágota: Tibor. Barcsa Zoltán, Ábrahám Erzsébet: Zoltán. Virág István, Angyal Ibolya: Krisztina. Balogh Attila, Réti Anna: Gréta. Lovai Róbert, Ókrós Babett: Fanni. Flach Tibor, Révész Katalin: Petra. Csányi Zoltán, Kecskés Hajmalka: Ákos. Molnár László, Újvári Brigitta: Bertalan. Vajdics Tibor, Dichmann Demcsák Andrea: Tibor. Varga Nándor, Tanács Gyöngyi: Róbert. Bakó Mihály, Boros Tünde: Krisztina. Bajkó Ferenc, Silládi Piroska: Szilveszter. Kovács Kálmán, Antal Erzsébet: Krisztina. Molnár Sándor, Nagy Éva: Tünde. Vóneki Imre, Oeskó Margit: Diána. Móra Gábor Csaba, Pestali Anna: Ákos. Masír Tibor, Hendrich Nelli: Timea. Gurdics Lajos, Komáromi Ibolya: Mária. Kolompár Tibor, Kolompár Edit: Nikolett. Kolompár Alíz: Krisztina. Lázár Zoltán, Bolázs Terézia: Mariann. Kapusy András, Kiss Jolán: Nándor. Kúszó László, Nagy Zsuzsanna: Dávid. Kolompár Pál, Kolompár Erika: Krisztofer. Korodi Zoltán, Makra Erika: Simonetta. Szélpál János, Szabó Mária: Henriett. Berta Zoltán, Csendes Gabriella: Gabriella. Veres Ferenc, Szabó Erika: Ferenc. Lakatos Zoltán, Zsemberi Zsuzsanna: Henrietta. Tari László, Mászáros Julianna: Viktória. Elekes István, Varga Zsuzsanna: Vivien. Hegedűs József, Gyuris Györgyi: Márkó. Czékus Gábor, Csoszor Irén: Gábor. Schönegger Alfréd, Oláh Tünde: Dániel. Kalmár Tibor, Borbola Éva: Kata. Rácz Gábor, Farkas Katalin: Gábor. Csikos Géza, Tóth Zsuzsanna: Martin. Ács-Kovács Károly, Veres Edit: Gabriella.

1996. ELSŐ ÚJSZÜLÖTTJE:
SZARKA KOVÁCS LÁSZLÓ, PAPP ESZTER: TIMEA 1996. JANUÁR 2.

Az élők sorából 18 férfi és 20 nő távozott.

Értelmetlen pusztítás

Boldogabb új évet

Ismét elmúlt egy év.

Egy év, amely örömet és bajt egyaránt hozott mindenkinek.

A szomszédos országban háború dúlt, közben máshol a terrorizmus és a maffia aratott.

A gyerekek ebből hál' Istennek nem sokat értettek, vagy talán csak annyit fogtak fel: értelmetlen pusztítás.

Igen. Értelmetlen pusztítás, amit mi, felnőttek, egyszerűen nem fogunk fel, vagy nem is törődünk vele.

Igaz, mindenkinek megvan a maga problémája, a mindennapi gondja.

Mert sajnos, kicsiny hazánkban sem „édeni” az állapot.

Nálunk a munkanélküliség és az életszínvonal romlása az ami zavaró körülmény.

De ezen ne rágódjunk.

Mi, a „közép”, legfeljebb saját életünkön tudunk változtatni, másokén nem.

Nem akarok senkit sem elszorítani, de 1995 szó szerint a katasztrófik éve volt.

Mert ahelyett, hogy békében és barátságban élnekn egymás mellett, harcolunk.

Festvér testvér ellen, szomszéd a szomszéd ellen.

Véget kellene az egésznek vetni végre.

Nem akarok sem jóslatokba bocsátkozni, sem sötét képet festeni a jövőről, de ha így folytatjuk, akkor rossz vége lesz az egésznek.

Az utóbbi időben jobban hasonlítunk prédán marakodó farkasokra, mint békés, nyugodt emberekre.

De talán mégsem halt ki még belőlünk az emberség.

Adjunk még egy csölyt magunknak — és a világnak.

Ézért még azt kívánom: **BOLDOGABB ÚJ ÉVET** — mindenkinek.

Papp Szilveszter Zsolt

RÖFI KER. BT. Jerney u. Az 1996-os esztendőben is kedvező árakkal, bő áruválasztékkal várjuk vásárlóinkat.

Újra indul nyereményjátékunk húsvétig, melynek fődíja:

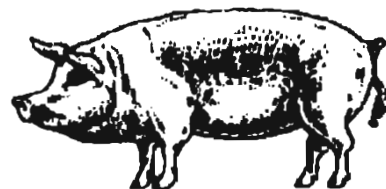
4 db húsvéti sonka.

KARÁCSONYI NYERTESEINK:

RÖFI KER. BT.

Fődíj: egy 100 kg-os sertés feldolgozva.

Nyerte: Tóth Lajosné, Szeged, Csongrádi sgt. 69.,

További nyerteseink: Molnár Istvánné Dorozsma, Bódi Szilvia Szeged, Oreskó János Szeged, Fodor Antal Dorozsma, Heiser Krisztina Szeged, Molnár Ferencné Dorozsma, Balog Zoltán Szeged, Czirok József Szeged, Tóth Barbara Dorozsma, Zámbó István Szeged, Oláh Károly Dorozsma, Ilia László Szeged, Márki István Szeged, Fráter János Dorozsma, Sastyin Károly Szeged. **GRATULÁLUNK!**

Szetikett jegyet elfogadunk.

A januári megyei akció:

1996. január 15—20-ig

45 termék

10—30%-os engedménnyel,
a Dorozsmai ABC-ben

Napos és előnevelt csibére
1996. febr. 1-jétől
előjegyzést folyamatosan
felvesszünk.

(Fajta: Shaver, Redbro vöröstollú
húshibrid, amely vágásra és tovább-
tartásra is alkalmas!)

Cím: Kkdorozsma, Gyalu u. 17.

Festékboltba érettségizett
vagy kereskedelemben jártas
férfi alkalmazottat keresünk.
Fizetés megegyezés szerint!

Jelentkezni

a PANORÁMA ÜZLETHÁZBAN

vagy a ruházati üzletben

Vass Györgynél.

(Kkdorozsma, Negyvennyolcas u. 16.)

Boldog Új Évet kívánunk
minden kedves vásárlónknak!

AJÁNLATAINK:

Naptárainkból 10% engedmény,
az új APEH nyomtatványok teljes köre.

SPECIÁLIS BT.

Negyvennyolcas utca 11. Papírbolt.

Elektromos gépek szervize, épületek, villanszerelése.

Hibabejelentés:

telefonon egész nap (323-327, üzenetrögzítő),
vagy személyesen 17 óra után.

OCSKÓ FERENC

Dorozsma, Vadliba u. 36.

V
A
D
L
B
A

POLY-GÁZ
B.T.

361-594

Gázegők, álló gázkazánok,
FÉG falikazánok, boylerek
és konvektorok javítása,
beszerzése gyári áron!

G. B. GANZ KÉPVISELET

VENDÉGLŐ

olcsó árakkal, nagy választékkal, házias
ételekkel várja Kedves Vendégeit.

— *Rendezvények 70—80 főig*

— *Előfizetéses ebéd 140 Ft/fő*

— *„PÉNTEK ESTI LÁZ”*

Kiadja: Dorozsmai Napló Baráti Kör

Felelős kiadó: Ocskó Margit. Hirdetések: Móra Mihályné (361-524), Ocskó Margit (361-010).

Felelős szerkesztő: Anderle Ádám

Szerkesztőség: Ácsné Fekete Ilona, Takács János, Farkas Dezsőné, Gábor András, Vass József, Móra Mihályné, Ollainé Puskás Éva,
Szakácsné Molnár Mária.

A szerkesztőség tagjaival személyesen minden hónapban, első csütörtökön 17—18 óra között találkozhatnak a művelődési házban.

Székhely: Petőfi Sándor Művelődési Ház, Dorozsma, Negyvennyolcas u. 12. Telefon: 361-010

Officina Nyomda 6701 Szeged, Pf. 1121. Telefon: 313-388 – 96-48